

■ Ernst & Young
Statsautoriseret
Revisionsaktieselskab
CVR-nr. 73317428

■ Tagensvej 86
Postboks 667
DK-2200 København N
Telefon: +45 35 87 22 22
Telefax: +45 35 87 22 00
E-mail: ey.copenhagen@dk.ey.com
www.ey.com/dk

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

7. marts 2005

Lovforslag nr. L 98 fremsat af skatteministeren den 24. februar 2005

Vi skal herved anmode Skatte- og Afgiftsudvalget om at forelægge følgende spørgsmål for skatteministeren.

I forslaget § 5 foreslås ændringer til kursgevinstloven, således at "strukturerede obligationer" ikke længere skal beskattes som andre fordringer og obligationer, men fremover skal undergives en skærpet beskatning som finansielle instrumenter. Disse obligationer skal således beskattes på linje med terminskontrakter og aftaler om købe- og salgsretter i henhold til kursgevinstlovens § 29.

Der eksisterer i dag som skatteretligt begreb tre typer obligationer eller fordringer: blåstemplede obligationer, sortstemplede obligationer og indeksobligationer.

- a) Blåstemplede obligationer er obligationer, der på udstedelsestidspunktet opfylder mindsterenten.
- b) Sortstemplede obligationer er obligationer, der på udstedelsestidspunktet ikke opfylder mindsterenten.
- c) Indeksobligationer er obligationer, der er udstedt af realkreditinstitutter m.v. med en mindsterente på 2,5%, og som indeksreguleres fuldt ud i henhold til de af Danmarks Statistik beregnede forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks.

Enhver obligation har hidtil kunnet rubriceres i en af disse kategorier.

Skatteministeren foreslår nu at udskille en del af disse obligationer i en selvstændig kategori og dermed indføre endnu et skatteretligt obligationsbegreb: "strukturerede obligationer".

Det foreslås, at "strukturerede obligationer" defineres således i kursgevinstlovens § 29, stk. 3:

"Stk. 3. Dette kapitel og kapitel 7 gælder også gevinst og tab på fordringer, der ikke er omfattet af §§ 4 og 5, hvis fordringen reguleres helt eller delvist i forhold til udviklingen i priser på værdipapirer, varer og andre aktiver, jf. dog § 10. Dette kapitel og kapitel 7 gælder dog ikke, hvis fordringen reguleres helt eller delvist i forhold til udviklingen i valuta og udviklingen i de af Danmarks Statistik beregnede forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks. Dette kapitel og kapitel 7 gælder heller ikke, hvis fordringen reguleres helt eller delvist i forhold til udviklingen i tilsvarende officielle forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks indenfor den europæiske union eller dens medlemslande, medmindre fordringen er udstedt i danske kroner, eller fordringen reguleres helt eller delvist i forhold til udviklingen i danske kroner".

Det synes at fremgå heraf, at de obligationer, der hidtil har været omfattet af den skatteretlige definition af begrebet "indeksobligationer" i kursgevinstlovens § 38, fortsat skal være indeksobligationer, mens "strukturerede obligationer" er fordringer, der reguleres helt eller delvist i forhold til udviklingen i priser på værdipapirer, varer og andre aktiver, jf. dog § 10. "Strukturerede obligationer" er således også obligationer, der er indekserede. Der er dog ikke tale om en "struktureret obligation", hvis den reguleres helt eller delvist i forhold til udviklingen i valuta. Endelig er der ikke tale om en "struktureret obligation", hvis den reguleres helt eller delvist i forhold til udviklingen i tilsvarende officielle forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks inden for Den Europæiske Union eller dens medlemslande, medmindre fordringen er udstedt i danske kroner, eller fordringen reguleres helt eller delvist i forhold til udviklingen i danske kroner.

Denne del af bestemmelsen indsættes formentlig for ikke at komme i konflikt med EU-retten og burde i øvrigt føre til, at formuleringen i § 38, der fastlægger det skatteretlige begreb "indeksobligationer", bringes i overensstemmelse med EU-retten.

Såfremt forslaget vedtages, vil nogle obligationer være egentlige indeksobligationer, der omfattes af de særlige regler herfor i kursgevinstlovens § 38, nogle obligationer, der indekseres efter for eksempel udviklingen i et aktieindeks, vil være klassificeret som "strukturerede obligationer" efter den foreslåede bestemmelse, og andre obligationer, der indekseres efter udviklingen i valuta, vil være blå- eller sortstemplede, alt efter om de opfylder mindsterentekravet.

Det har hidtil ikke været helt klart, hvilke obligationer der kan indgå i virksomhedsskatteordningen. Af virksomhedsskatteovens § 1, stk. 2, fremgår det, at indeksobligationer ikke kan indgå i virksomhedsskatteoven.

I daglig tale anvendes ordet indeksobligationer som almindeligt begreb og omfatter formentlig enhver obligation eller fordring, der helt eller delvis indekseres efter et nærmere beskrevet indeks. I skatteretlig forstand er en sådan definition uden mening, da den ikke udtaler sig om, hvorledes beskatningen af en given obligation skal ske. Beskatningen kan som nævnt ske efter et af alle fire regelsæt: blåstemplet, sortstemplet, struktureret obligation og indeksobligation, jf. kursgevinstlovens § 38.

I skatteretlig sammenhæng må begrebet "indeksobligation" derfor tillægges den betydning, som fremgår af definitionen i kursgevinstlovens § 38, stk. 3, da kun denne begrebsfastlæggelse udtaler sig om beskatningen.

Af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, fremgår det, at "indeksobligationer" ikke kan indgå som et aktiv under virksomhedsskatteordningen.

Skatteministeren bedes bekræfte, at begrebet "indeksobligationer" i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, er synonymt med "indeksobligationsbegrebet" i kursgevinstlovens § 38, således at kun disse egentligt skatteretligt definerede indeksobligationer er omfattet af virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2. Hvorvidt andre obligationer, der under en eller anden form indekseres, og som i daglig tale kan benævnes indeksobligationer, kan være omfattet af virksomhedsskatteordningen, afgøres efter de øvrige bestemmelser i virksomhedsskatteloven. For eksempel kan en obligation, der indekseres efter et valgt aktieindeks, men som er uforrentet, ikke indgå i virksomhedsskatteordningen, fordi den er uforrentet, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2. Hvis en sådan obligation derimod bærer en pålydende rente, kan den indgå i virksomhedsskatteordningen.

Til støtte for, at begrebet "indeksobligationer" i virksomhedsskatteloven skal forstås som anført, kan henvises til forarbejderne til virksomhedsskatteloven, jf. nedenfor.

Virksomhedsskatteloven indeholder ingen definition af indeksobligationer.

Kursgevinstloven definerer derimod indeksobligationer i § 38, stk. 3, og omtaler disse i § 7, stk. 1.

Kursgevinstlovens § 38, stk. 3, angiver, at mindsterenten er 2,5% for følgende indeksobligationer:

1. Indeksregulerede obligationer, der er udstedt af realkreditinstitutter, der er omfattet af lov om finansiel virksomhed, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, Kongeriget Danmarks Fiskeribank og Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S.
2. Fordringer udstedt af pengeinstitutter.

3. Obligationer, der er udstedt af Danmarks Skibskreditfond til finansiering af skibe, når skriftlig aftale om bygning af et skib er indgået senest den 31. december 1993 med aftalt levering senest den 31. december 1996.

Det anføres i § 38, stk. 3, 3. pkt., at det er en betingelse for den faste mindsterente på 2,5%, at de nævnte fordringer og obligationer "reguleres fuldt ud efter udviklingen i de af Danmarks Statistik beregnede forbrugerprisindeks eller nettoprisindeks".

Kursgevinstlovens § 7, stk. 1, omhandler regler om begrænsning for obligationsudstederen til at fradrage tab på de indeksobligationer, der er omhandlet af § 38, stk. 3. Bestemmelsen lyder således:

"Tab ved indeksregulering af hovedstol eller restgæld på lån kan ikke fradrages. Dette gælder dog kun gæld i danske kroner og kun, hvis den pålydende rente er lig med eller højere end den mindsterente, der fastsættes efter § 38, jf. § 14. Skattepligtige, der både har fordringer og gæld, som indeksreguleres, kan dog fradrage tab ved indeksregulering i det omfang, det ikke overstiger gevinst i samme indkomstår ved indeksregulering efter udviklingen i samme indeks".

Kursgevinstlovens § 7, stk. 1, omhandler de samme indeksobligationer som nævnt i kursgevinstlovens § 38, stk. 3. Dette kan udledes af bemærkninger til lovforslaget og af "Skattereformen og Kursgevinster", 1986, af Christen Amby og Jens Dreyer, A/S Skattekartoteket Informationskontor, side 122:

"Bestemmelsen er lavet for at sikre symmetrien, sådan at eventuelle indeksregulerede indlån o.l., der efter § 7, stk. 5 (nu § 38, stk. 3), opfylder kravet til mindsterenten og således medfører at indeksreguleringen er skattefri hos kreditor, ikke kan medføre fradrag for indeksreguleringen hos debitor. Dette gennemføres således, at den næringsskattepligtige skal have tilsvarende udlån som indlån, hvor låneren så ikke har fradragsret for indeksreguleringen, eller den næringsskattepligtige ikke selv har fradragsret for indeksreguleringen".

Det i parentes anførte er indsat af undertegnede.

Som påvist ovenfor definerer kursgevinstloven kun én type indeksobligationer som indeksobligationer, og begrebet er ikke defineret i anden skattelovgivning. I pensionsafkastbeskatningsloven opereres ligeledes med kursgevinstlovens indeksobligationsbegreb, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 2, stk. 3. Det har derfor formodningen for sig, at virksomhedsskattebogen anvender det skatteretligt definerede begreb "indeksobligationer" i kursgevinstloven, og det har formodningen imod sig, at lovgiver skulle anvende et ikke nærmere defineret begreb fra daglig tale, "indeksobligatio-

ner", til at beskrive en gruppe værdipapirer, der kan beskattes efter tre (fremover fire) forskellige regelsæt. Ordlyden af bestemmelsen og forarbejderne hertil giver heller ikke belæg for, at dette skulle være tilfældet. Tværtimod fremgår det af forarbejderne til virksomhedsskatteloven, at de obligationer, lovgiver har ønsket skulle være omfattet af bestemmelsen i virksomhedsskattelovens § 1, stk. 2, netop er de indeksobligationer, der er særskilt defineret i kursgevinstloven.

Både virksomhedsskatteloven og kursgevinstloven blev indført i 1986 i forbindelse med en større skattereform. Forbudet mod, at indeksobligationer kan indgå i virksomhedsskatteordningen, har siden lovens indførelse i 1986 fremgået af virksomhedsskattelovens § 1. Baggrunden herfor fremgår af Skatte- og Afgiftsudvalgets betænkning af 20. februar 1986, som blev afgivet ved lovens indførelse i 1986. Det fremgår heraf, at hensigten med bestemmelsen er, at man ikke ønsker, at der kan indgå aktiver, hvorpå der kan fremkomme et væsentligt skattefrit indekstillelag. Vi henviser til betænkningen, bemærkningerne til nr. 1 og 11, der er formuleret således:

"Efter forslaget § 8, nr. 4, kan aktier, indeksobligationer mv. ikke medregnes ved opgørelsen af virksomhedens afkastgrundlag. Afkastet af disse aktiver kan fremkomme gennem skattefrie kursgevinster og indekstillelag. Når disse aktiver ikke medregnes ved opgørelsen af afkastgrundlaget, skyldes det, at der i så fald normalt ville blive beregnet et kapitalafkast, der er langt større end aktivernes skattepligtige afkast".

På det tidspunkt, hvor virksomhedsskatteloven blev indført, var markedrenten 10-11% (mindsterenten udgjorde 9%). For at sikre, at de særlige 2,5%-indeksobligationer vedrørende blandt andet socialt boligbyggeri kunne sælges til en rimelig kurs, blev der indføjet en særlig bestemmelse i kursgevinstlovens § 7, stk. 5, om, at mindsterenten på disse obligationer kun udgjorde 2,5%. Alt andet lige må det antages, at den samlede årlige rente og indeksregulering af disse obligationer var tæt på markedrenten på almindelige obligationer, det vil sige ca. 10-11%. Investor ville herved opnå en høj skattefri kursgevinst, der således ville medvirke til, at kursen på disse indeksregulerede obligationer ville være væsentlig højere, end hvis kravet til mindsterenten på indeksobligationer var den samme som for almindelige fordringer.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at forbudet mod, at sådanne obligationer kunne indgå i virksomhedsskatteloven, var begrundet i et ønske om at undgå skattearbitrage. Følgende eksempel illustrerer dette:

En skatteyder optager et lån på kr. 1 mio. til en rente på 12% og erhverver 2,5%-indeksobligationer for låneprovenuet. Indeksobligationerne forventes at opnå en indeksregulering på 8,5%, således at det samlede afkast svarer til markedrenten af øvrige obligationer på

11%. Skatteyderen har før skat et nettotab på 1% eller kr. 10.000. Efter skat ville regnestykket imidlertid se således ud:

	Kr.
Renteindtægt	25.000
Renteudgift	-120.000
Skattebesparelse, 68% af kr. 95.000	64.600
Indeksregulering (skattefri), 8,5%	85.000
Gevinst efter skat	54.600

Som det fremgår af ovennævnte, er det klart, at de indeksobligationer, der ikke kan indgå i virksomhedsskatteoven, alene er de særlige 2,5%-obligationer, der er nævnt i kursgevinstlovens § 38, stk. 3, og hvorpå der kunne realiseres en stor skattefri gevinst.

Såfremt lovgiver havde ønsket, at andre obligationer ikke kunne indgå i virksomhedsordningen, skulle dette have været anført i lovtæksten. Havde man for eksempel ønsket, at almindelige blåstemplede obligationer ikke kunne indgå i virksomhedsordningen, skulle man have anført dette i lovtæksten. I lovtæksten har man faktisk gjort lige det modsatte, idet det er anført, at uforrentede obligationer ikke kan indgå i virksomhedsordningen, og modsætningsvis fremgår det således, at blåstemplede obligationer, der opfylder mindsterenten, kan indgå i virksomhedsskatteordningen. Havde man ønsket, at blåstemplede obligationer, der under en eller anden form indeksreguleres, ikke kan indgå i virksomhedsordningen, ville dette kræve særskilt lovhjemmel, hvor det var angivet, hvorledes sådanne "indeksobligationer" defineres.

Der er således ikke belæg for, at hverken blå- eller sortstemplede obligationer, der reguleres efter et eller andet indeks, ikke kan indgå i virksomhedsskatteordningen. Som lovforarbejderne fremtræder, har man utvivlsomt kun tænkt på de indeksobligationer, der er særskilt defineret i kursgevinstlovens § 38.

Hertil kommer, at der heller ikke i dag er fiskale grunde til at definere indeksobligationer i relation til virksomhedsskatteoven som omfattende andre end de, der er nævnt i kursgevinstlovens § 38, stk. 3. I dag udgør mindsterenten 3%, hvilket stort set svarer til mindsterenten for de særlige indeksobligationer på 2,5%.

Med lovforslaget om "strukturerede obligationer" får en særligt defineret kategori af obligationer, der i daglig tale kan anses for indeksregulerede, sit eget regelsæt om, hvorledes tab og gevinst beskattes.

Der er derfor behov for at få fastslået, at de indeksobligationer, der er nævnt i virksomhedsskatte-
loven, er de samme som de, der er defineret i kursgevinstlovens § 38, herunder at begrebet i virk-
somhedsskatteoven ikke omfatter "strukturerede obligationer".

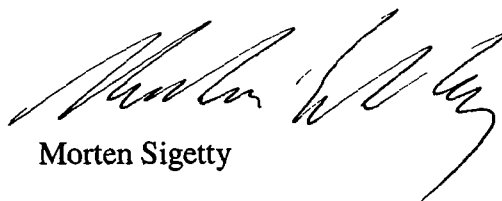
Såfremt skatteministeren ikke er enig i det anførte, er der behov for en selvstændig skatteretlig de-
finition af virksomhedsskatteovens begreb "indeksobligationer", idet landets skatteydere ellers ik-
ke kan vide, om en given obligation kan indgå i virksomhedsskatteordningen.

Med venlig hilsen

Ernst & Young
Skatteafdelingen

Søren Steenholdt

Morten Sigetty